08/09/2019

Η πίστη στον Θεό

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής

Του Σεβ. Μητροπολίτου Μαρωνείας και Κομοτηνής κ. Παντελεήμονος

Καθώς προετοιμαζόμαστε νά γιορτάσουμε τή μεγάλη γιορτή τῆς Παγκοσμίου Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου καί Ζωοποιοῦ Σταυροῦ, ἡ ὁποία κατά τή λειτουργική παράδοση τῆς Ἐκκλησίας μᾶς φέρει τά ἴσα πρός τήν Μεγάλη Παρασκευή -γι' αὐτό καί ἡ αὐστηρή νηστεία- τό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα τῆς ἡμέρας μᾶς ὑπενθυμίζει μία ἄλλη παράξενη ὕψωση πού εἶχε προηγηθεῖ καί εἶχε λάβει χώρα στό μέσο τῆς ἐρήμου, αἰῶνες πρίν, κατά τήν ἔξοδο τοῦ ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ ἀπό τή δουλεία τῆς Αἰγύπτου. Τί εἶχε συμβεῖ;

Οἱ Ἰουδαῖοι, μή μπορώντας νά περάσουν μέσα ἀπό τό βασίλειο τῆς Ἐδώμ, ἀναγκάστηκαν νά κάνουν κύκλο γιά νά τό παρακάμψουν, μέσα ἀπό περιοχή ἄνυδρη καί ἀπαράκλητη. Κατά τήν προσφιλῆ τους τακτική, ἄρχισαν πάλι τόν γογγυσμό καί τή γκρίνια ἐναντίον τοῦ Μωυσῆ καί ἐμμέσως ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, λέγοντας πώς τούς ἔβγαλαν ἀπό τήν Αἴγυπτο γιά ν' ἀφήσουν τά κόκαλά τους στήν ἔρημο.

Μάλιστα, ἐνῶ εἶχαν ὡς τροφή τό μάννα καί ἐπομένως ὀφθαλμοφανῆ τήν προστασία τοῦ θεοῦ, ἐπέδειξαν μεγάλη ἀγνωμοσύνη χαρακτηρίζοντάς το ἄνοστο καί εὐτελῆ οὐσία. Γιά τή συμπεριφορά τους αὐτή ὁ Θεός ἐπέτρεψε νά ἐμφανιστοῦν δηλητηριώδη φίδια, τά ὁποία πολλούς ὁδήγησαν στόν θάνατο.

Οἱ Ἰσραηλίτες ὅμως, μετά ἀπό σαράντα χρόνια περιπλάνηση στήν ἔρημο κι

ἔχοντας ἐμπειρία τῆς σχέσης τους μέ τόν θεό, ἤξεραν τί ἔπρεπε νά κάνουν γιά ν’ ἀποτρέψουν τήν ὀργή του. Ζήτησαν τό θεῖο ἔλεος καί τότε ὁ θεός ἔδωσε ἐντολή στόν Μωυσῆ νά κατασκευάσει ἕνα χάλκινο ὁμοίωμα φιδιοῦ, νά τό τοποθετήσει ὁριζόντια σ’ ἕνα στύλο καί νά ὑψώσει τόν πρωτότυπο αὐτό σταυρό στή μέση του στρατοπέδου. «Ὅποιος Ἰσραηλίτης δεχόταν δάγκωμα φιδιοῦ, τό μόνο πού εἶχε νά κάνει ἦταν νά κοιτάξει μέ πίστη στόν Θεό τό ὑψωμένο χάλκινο φίδι, γιά νά σωθεῖ καί νά ἐπιβιώσει ἀπό τό θανατηφόρο δάγκωμα. Δέν τούς ἔσωζε τό χάλκινο φίδι, ἀλλά ἡ πίστη καί ἡ ὑπακοή τους πρός τόν θεό.

Ὁ Σταυρός λοιπόν ὑψώνεται κενός, χωρίς τόν Ἐσταυρωμένο, ὅπως τόν ἀνέσυρε ἀπό τή γῆ ἡ Ἁγία Ἑλένη, γιατί Ἐκεῖνος πού ἔπαθε ἐπάνω του ἀνέστη. Ὁ Σταυρός δέν ὑπάρχει καί δέν τιμᾶται ὡς ὄργανο θανάτου, ἀλλά ὡς σύμβολο τῆς Ἀνάστασης. Καί ἡ δύναμή του δέν ὀφείλεται μόνο στό ὅτι ἐπάνω του ἔχυσε τό αἷμα Του ὁ Σωτήρας Χριστός, ἀλλά κυρίως στό ὅτι ἐπάνω του ἀποδείχθηκε κυρίαρχος τῆς ζωῆς καί τοῦ θανάτου, τόσο ὅταν αὐτεξουσίως παρέδιδε τό πνεῦμα του, ὅσο ὅταν μέ τήν Ἀνάστασή του, ἀνέτρεπε τά ἀποτελέσματα τοῦ θανάτου, διασφαλίζοντάς μας τήν ζωή, τήν σωτηρία, τήν ἁγιότητα.